

พี่น้อง จงยอมอยู่ใต้อำนาจของกันและกันด้วยความเคารพยำเกรงพระคริสตเจ้า ภรรยาจงยอมอยู่ใต้อำนาจของสามีเหมือนยอมอยู่ใต้อำนาจขององค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะสามีเป็นศีรษะของภรรยาเหมือนพระคริสตเจ้าทรงเป็นพระเศียรของพระศาสนจักร พระองค์ทรงเป็นผู้ช่วยพระศาสนจักรซึ่งเป็นพระกายให้รอดพ้น พระศาสนจักรยอมอยู่ใต้อำนาจของพระ คริสตเจ้าฉันใด ภรรยาก็ต้องยอมอยู่ใต้อำนาจของสามีทุกเรื่องฉันนั้น

สามีก็จงรักภรรยาดังที่พระคริสตเจ้าทรงรักพระศาสนจักร และทรงพลีพระองค์เพื่อพระศาสนจักร ทรงบันดาลให้พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ ทรงใช้น้ำและพระวาจาชำระพระศาสนจักรให้บริสุทธิ์ พระองค์จะได้ทรงพบว่าพระศาสนจักรนั้นรุ่งโรจน์ ศักดิ์สิทธิ์ ปราศจากมลทิน ปราศจากตำหนิไร้รอยหรือสิ่งใด ๆ ในลักษณะดังกล่าว เช่นเดียวกัน สามีต้องรักภรรยาเหมือนรักกายของตน ผู้ที่รักภรรยาก็รักตนเอง เพราะไม่มีใครเกลียดชังเนื้อหนังของตน แต่ยอมเลี้ยงดูและทะนุถนอมอย่างดียิ่ง พระคริสตเจ้าทรงกระทำเช่นเดียวกันต่อพระศาสนจักร เพราะเราเป็นส่วนแห่งพระกายของพระองค์ พระคัมภีร์กล่าวว่า “เพราะเหตุนี้ ชายจะละบิดามารดาไปผูกพันอยู่กับภรรยา และทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน” ธรรมล้ำลึกประการนี้ยิ่งใหญ่นัก ข้าพเจ้าหมายถึงพระคริสตเจ้ากับพระศาสนจักร ดังนั้น แต่ละท่านจงรักภรรยาของตนเหมือนรักตนเอง และภรรยาก็จงเคารพยำเกรงสามี

พระวรสาร

ลก 13:18-21

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสว่า

“พระอาณาจักรของพระเจ้าเหมือนกับสิ่งใด เราจะเปรียบพระอาณาจักรกับสิ่งใด พระอาณาจักรก็เหมือนกับเมล็ดมัสตาร์ดซึ่งชายคนหนึ่งทิ้งไว้ในสวนของตน มันเติบโตขึ้นและกลายเป็นต้นไม้อันกระทั่งบรรดานกในอากาศมาทำรังอาศัยบนกิ่งได้”

พระองค์ยังตรัสอีกว่า “เราจะเปรียบพระอาณาจักรของพระเจ้ากับสิ่งใด พระอาณาจักรก็เหมือนกับเชื้อแป้งที่หญิงคนหนึ่งนำมาเคล้าผสมกับแป้งสามถัง จนแป้งฟูขึ้นทั้งหมด”



พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์ ทรงสร้างเป็นชายและหญิง ทรงเอาซี่โครงของชายมาสร้างหญิง เพื่อให้ชายตระหนักว่าหญิงเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายของตน ต้องรัก เลี้ยงดูทะนุถนอม สามีภรรยาต้องรักและเคารพกัน ซื่อสัตย์ต่อกัน ไม่นอกใจกัน ไม่หย่า บุญราศีสมเด็จพะสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 ตรัสว่า อนาคตของสังคมและพระศาสนจักรขึ้นอยู่กับครอบครัว ซึ่งเป็นพื้นฐานของสังคม เมื่อคนดี ครอบครัวเข้มแข็ง สังคมก็จะดีด้วย

สัปดาห์ที่ 30

เทศกาลธรรมดา

สดด 128:1-2,3,4-5

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2



วันที่ 30 ตุลาคม 2555

ลก.13.18-21

ข้าพเจ้ามีเรื่องที่น่าประทับใจเกี่ยวกับชายคนหนึ่ง. เขาพูดว่าเมื่อเขายังหนุ่ม. เขาภาวนาว่า “ข้าแต่พระเจ้า โปรดประทานพลังที่จะเปลี่ยนแปลงโลก” เขาเข้าถึงวัยกลางคนโดยไม่ได้เปลี่ยนแปลงจิตวิญญาณ ดังนั้น เขาเปลี่ยนบทภาวนาว่า “ข้าแต่พระเจ้า โปรดประทานพระพรหรรษาเพื่อเปลี่ยนแปลงคนรอบข้างลูกโดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวของลูก”. อย่างไรก็ตาม เขาก็ไม่สามารถทำได้ยู่ดี. ในปีที่เหลืออยู่ เขาภาวนาอีกครั้งว่า “ข้าแต่พระเจ้า โปรดช่วยลูกให้เปลี่ยนแปลงตัวเองเถิด”

ขณะที่พระสงฆ์หนุ่มทำงานในคอร์ดิลเลอรัส เขาเหมือนผู้ชายที่กล่าวมาข้างต้นตอนที่เขายังหนุ่ม. ข้าพเจ้าวาดภาพตัวเองขณะเปลี่ยนแปลงสัตบุรุษให้มีส่วนร่วมมากขึ้นในกิจกรรมทั้งหมดของพระศาสนจักร และไม่ทำให้วันอาทิตย์เป็นวันบังคับ. หลายครั้ง ข้าพเจ้าไม่อาจอดทนเพราะไม่มีอะไรเกิดขึ้นเลย. สัตบุรุษยังคงหมกมุ่นเรื่องของตัวเอง. บ่อยครั้ง ข้าพเจ้าสับสนกับ “ความเลื่อยซาของพวกเขາ”. แต่หลายปีผ่านไป ข้าพเจ้าเริ่มประนีประนอมกับความคาดหวังของตัวเองและตระหนักว่า การเปลี่ยนแปลงคือสิ่งที่ค่อยเป็นค่อยไป ที่เราไม่สามารถผลักดันคนอื่นให้เปลี่ยนแปลงทันทีได้. กระบวนการนี้คล้ายกับ “การใส่เสื้อในแบ่ง” หรือ “เพิ่มเมล็ดมัสตาร์ดเข้าในพุ่มไม้ใหญ่”

ในเมืองที่ธรรมทูตคณะพระวาจาของพระเจ้า (SVD) เป็นผู้เก็บเกี่ยวผลของจิตตารมณ์แห่งการบุกเบิกของคณะพระสงฆ์ CICM. ข้าพเจ้า

ขบถของความกระตือรือร้นในการทำงานทางเหนือของฟิลิปปินส์. พวกท่านอยู่ในภูมิภาคที่เป็นภูเขาและมีทัศนคติที่กลัว “นักล่าหัวมนุษย์” . พวกท่านสละตนเพื่อทำให้ชาวบ้านยอมรับความเชื่อคาทอลิกโดยสมัครใจ เป็นเพราะพวกท่านเสียสละตนเพื่อพระคริสตเจ้า. พวกท่านต้องการแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัวเกี่ยวกับพระคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพกับคนอื่น. เช่นเดียวกับ “เชื้อแป้งที่ผสมกับแป้ง” ธรรมชาติเหล่านี้สามารถเต็มเปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดี และต้องการแบ่งปันความชื่นชมยินดีนี้แก่คนอื่น โดยไม่คำนึงว่า ผลจะออกมาเป็นอย่างไร. พวกท่านฝันว่าประชาชนที่อาศัยในภูเขาจะรู้จักและรักพระคริสตเจ้าด้วยและเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรของพระเจ้าที่นี้บนโลกนี้

สุดท้าย คณะพระสงฆ์ SVD ได้สืบทอดสิ่งที่คณะ CICM เริ่มต้นมาแล้ว สงฆ์คณะ SVD สืบทอด “เชื้อแป้ง” ที่เป็น “ตัวกระตุ้นให้เปลี่ยนแปลง” ไม่ว่าเราอยู่ที่ไหนและไม่ว่าสภาพชีวิตของเราจะเป็นอย่างไรก็ตาม